

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3CoCsp/52/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8620200009
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8620200009.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Martina Barana a JUDr. Andreja Radomského v spore žalobcu P. G., Z.. X.X.XXXX, B. A. XXX, XXX XX U., H. Q., zastúpený JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený Remedium Legal, s. r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 200,- eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník zo dňa 22.06.2020 č.k. 1Csp2/2020- 47, takto jednohlasne

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok.

II. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Svidník (ďalej len súd prvej inštancie) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.: „I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcom sumu 200,- eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.“

2. V odôvodnení okrem iného uviedol, že nárok žalobcu na zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia považoval za dôvodný a uplatnenú sumu vo výške 200,- eur za primeranú. Žalobca sa ako spotrebiteľ domáhal ochrany svojich práv v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp.zn. 2C/195/2014. Rozsudkom Okresného súdu Svidník zo dňa 11.2.2019 č.k. 2C/195/2014 - 263 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 26.9.2019 č.k. 1Co/57/2019 - 324, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.10.2019, bola žaloba zamietnutá. V uvedenom konaní, ktoré inicioval žalovaný bol žalobca ako spotrebiteľ úspešný. Žalovaný (predtým žalobca) v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp.zn. 2C/195/2014 uplatňoval zaplatenie sumy 14.825,10 eur na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka zo dňa 27.6.2013 s postupcom SLSP, a.s. Súd žalobu zamietol z dôvodu neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky pre porušenie § 92 ods. 8 zákona o bankách, teda z dôvodu neplatnosti právneho úkonu podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom. V konaní nebolo preukázané, že žalobca nadobudol platne pohľadávku SLSP, a.s. voči žalovanému zo zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 9.2.2009. Z týchto dôvodov súd žalobu zamietol v celom rozsahu z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie.

3. Súd považoval žalovaného za pasívne vecne legitimovaného v predmetnom spore, pretože v konaní vedenom na tamojšom súde pod sp.zn. 2C/195/2014 uplatnil právo, ktorého nebol nositeľom. Žalovaný sa v uvedenom spore domáhal zaplatenia sumy 14.825,10 eur z neplatného právneho úkonu, teda sa

na úkor žalobcu snažil bezdôvodne obohatiť, čo možno hodnotiť ako konanie, ktoré nie je v súlade s dobrými mravmi. Navyše žalovaný zanedbal aj povinnosť odbornej starostlivosti v zmysle § 2 písm. u/ zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, keďže mal poznať pravidlá postúpenia pohľadávky. Podaním žaloby proti žalobcovi v pôvodnom konaní došlo k porušeniu práv spotrebiteľov uvedených v zákone č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

4. Súd skonštatoval, že žalobca v predmetnom konaní úspešne uplatnil porušenie svojho práva na súde a bola tým splnená hypotéza ustanovenia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Žalobca v konaní vedenom na tamom súde pod sp.zn. 2C/195/2014 úspešne uplatnil porušenie svojich práv spotrebiteľa, čo samo o sebe postačuje na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. V prejednávanej veci žalobca požadoval zaplatenie finančného zadosťučinenia vo výške 200,- eur, čo sa súdu javí ako primerané vzhľadom na to, že pokiaľ by žalobca nebol úspešný v pôvodnom konaní, zaplatil by neoprávnenej osobe sumu 14.825,10 eur s príslušenstvom. Tým, že žalovaný porušil práva spotrebiteľa - snažil sa získať plnenie, napriek vedomosti o nezákonnom postúpení pohľadávky od právneho predchodcu v pomerne vysokej čiastke, žiadané finančné zadosťučinenie o výške 200,- eur je primerané povahe a rozsahu porušenia práv žalobcu.

5. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobca mal v konaní plný úspech, preto má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

6. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný namietajúc, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Uviedol, že súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia náležite nezdôvodnil akým spôsobom sa vysporiadal s argumentáciou žalovaného ohľadom nedostatku jeho pasívnej vecnej legitímácie v konaní, v dôsledku čoho súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Žalovaný trvá na tom, že žalobca v konaní ničím nepreukázal, že by žalovaný porušil spotrebiteľské práva žalobcu (pri postúpení pohľadávky vyplývajú povinnosti len postupcovi), respektíve trvá na tom, že neexistuje žiadny zákonný dôvod pre ktorý by mal za akékoľvek porušenie spotrebiteľských práv žalobcu zodpovedať, a preto súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil, ak dospel k záveru o opaku. Súd prvej inštancie sa so vznesenou námietkou nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného vysporiadal len tým, že žalovaný bol v predchádzajúcom konaní voči žalobcovi neúspešný. V tejto súvislosti odvolateľ zdôraznil, že uplatnenie nároku na súde, a následne čo i len čiastočný neúspech v súdnom konaní rozhodne nemožno považovať za porušenie spotrebiteľských práv žalobcu, ktoré by odôvodňovalo nárok na primerané finančné zadosťučinenie podľa ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Vo veci konajúci súd vznik a uplatňovanie nároku na primerané finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia svojim výkladom „zjednodušil, a to tak, že spotrebiteľovi patrí tento nárok vždy, ak je v spore s dodávateľom úspešný, pričom tento úspech môže spotrebiteľ dosiahnuť z akýchkoľvek dôvodov (t.j. nie vtedy, ak úspešne uplatní porušenie spotrebiteľských práv), a zároveň je na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vždy povinná druhá strana sporu, v ktorom bol spotrebiteľ úspešný (t.j. nie ten, kto za takéto porušenie spotrebiteľských práv zodpovedá, ako to vyžaduje zákonodarca). Mal za to, že nikdy neporušil spotrebiteľské práva žalobcu a rovnako tak ho ani nemožno považovať za osobu, ktorá za porušenie spotrebiteľského práva žalobcu zodpovedá. Na základe uvedeného má za to, že nie je v tomto konaní pasívne vecne legitimovaný, nakoľko ho nemožno považovať za osobu, ktorá by za porušenie spotrebiteľských práv žalobcu zodpovedala. Žalovaný si len uplatnil domnele odkúpenú pohľadávku voči žalobcovi pred súdom, (pričom výšku tejto pohľadávky deklaroval postupca v prílohách k zmluve o postúpení pohľadávok). V súvislosti s uplatnením odkúpenej pohľadávky pred súdom nevznikla konaním žalovaného žalobcovi žiadna ujma, a ani neboli porušené žiadne spotrebiteľské práva žalobcu, čím nebola naplnená hypotéza ustanovenia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Ďalej uviedol, že je absurdné, ak by bol ktokoľvek za aplikáciu jeho ústavného práva na súdnu ochranu zo strany súdov sankcionovaný osobitným zadosťučinením pre protistranu. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil, žalobu zamietol a priznal žalovanému nárok na

náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania, respektíve žiadal, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) preskúmal rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce podľa zásad upravených v ust. § 379 a nasl. CSP bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

8. V prípade porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 v znení neskorších predpisov a osobitnými predpismi, medzi ktoré sa zaraďuje i Občiansky zákonník, vzniká spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadosťučinenie. Toto právo vyplýva z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, podľa ktorého proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

9. Vo veci 2C/195/2014 vedenej na Okresnom súde Svidník bola v dôsledku procesnej obrany žalobcu zamietnutá žaloba žalovaného o zaplatenie sumy 14.825,10 eur s príslušenstvom. V tomto sa posudzovala platnosť zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE uzatvorenej dňa 27.06.2013 medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalovaným. Tento právny úkon sa považoval za neplatný z dôvodu, že neboli splnené všetky podmienky vyžadované pre postúpenie pohľadávky v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky. Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 27.06.2013, tak bola posúdená ako neplatná pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka).

10. Napriek neplatnej zmluve o postúpení pohľadávok sa žalovaný vo veci 2C/195/2014 Okresného súdu Svidník domáhal zaplatenia nie malej finančnej čiastky z neplatného právneho úkonu, teda na úkor žalobcu sa snažil bezdôvodne obohatiť, čo nemožno hodnotiť ako konanie v súlade s dobrými mravmi. Zákaz konať v rozpore s dobrými mravmi priamo vyplýva z ustanovenia § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov.

11. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradzovalo od získavania plnení z neplatných právnych úkonov týkajúcich sa spotrebiteľských zmlúv a jednak to treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším porušovateľom spotrebiteľských práv a svojim úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že porušovateľ spotrebiteľských práv sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, sa už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite.

12. Aj keď zákon, ako to už bolo skôr konštatované, nevyžaduje pre vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma, v prejednávanej veci vznik ujmy na strane žalobcu bez akýchkoľvek pochybností hrozil.

13. Podanou žalobou vo veci 2C/195/2014 Okresného súdu Svidník sa žalovaný domáhal zaplatenia sumy 14.825,10 eur od žalobcu. Žalobca aj s prihladnutím na postoj žalovaného v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp.zn. 2C/195/2014, v ktorom zotrval na dôvodnosti ním podanej žaloby, bol dlhodobo nedôvodne vystavený psychickému vypätiu a stavu právnej neistoty, a to až do doby právoplatného ukončenia konania vo veci samej.

14. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradzovalo od získavania plnení zo zmluvy neobsahujúcej obligatórne náležitosti a jednak to treba chápať ako odmenu za

to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším porušovateľom spotrebiteľských práv. Za stavu, že cieľom existencie inštitútu finančného zadosťučinenia je okrem iného mať reálny a efektívny odradzujúci účinok vo vzťahu k dodávateľovi od upustenia, recidívy porušovania spotrebiteľských práv, odvolací súd sa stotožňuje so súdom prvej inštancie, že priznaná suma finančného zadosťučinenia 200 eur je primeraná.

15. K odvolacej námietke žalovaného, čo sa týka výšky primeraného finančného zadosťučinenia odvolací súd uvádza, že ustálenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia je na základe úvahy súdu, ktorý v predmetnej veci svoje myšlienkové pochody náležite odôvodnil aj čo sa týka výšky primeraného finančného zadosťučinenia, pričom súd druhej inštancie nemôže bezdôvodne vstúpiť do jeho úvahy.

16. Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny z ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP.

17. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP. Aplikujúc zásadu úspechu pri rozhodovaní o trovách konania, nárok na náhradu trov odvolacieho konania patrí úspešnej žalobkyni. Z obsahu súdneho spisu však vyplýva, že žalobkyni v priebehu odvolacieho konania žiadne preukázateľné trovy nevznikli, preto jej ich náhrada nebola priznaná (článok 4 ods. 2, v spojení s článkom 17 CSP).

18. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).